

Dosarul nr. 3ra-1307/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malîi, E. Palanciuc, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hafez Ahmad Omar împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrațiune și Azil, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu și a fost menținută hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La data de 17 noiembrie 2016, Hafez Ahmad Omar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrațiune și Azil, intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia nr. 219/HVDA1 din 12 octombrie 2016 a Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI i-a fost respinsă cererea de azil, decizia fiindu-i adusă la cunoștință la 21 octombrie 2016. Nu este de acord cu decizia dată, o consideră ilegală și pasibilă anulării.

A menționat că s-a născut în anul 1977 în orașul Aleppo din Siria, iar în perioada anilor 1995-2003 și-a făcut studiile la Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițeanu” din mun. Chișinău. În anul 2003 s-a căsătorit cu o moldoveancă, iar din căsătorie are doi copii, ambii cetățeni ai Republicii Moldova.

A relatat că după absolvirea Universității din Chișinău a plecat în Siria. A afirmat că din cauza conflictului armat din Siria, au fost nevoiți, cu întreaga familie, să se întoarcă în Moldova, unde a solicitat azil. La 09 ianuarie 2013 i-a fost acordată protecția umanitară. Din motiv că termenul protecției umanitare acordate expira s-a adresat autorităților pentru prelungirea protecției, dar la data de 21 octombrie 2016

i-a fost comunicată decizia nr.219/10/DAI din 12 octombrie 2016 a Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil prin care i-a fost respinsă cererea de azil.

A considerat că la emiterea deciziei contestate, pârâtul nu a ținut cont de situația actuală din Siria, în special din orașul său natal, Aleppo, care este foarte gravă, din cauza războiului civil din Siria, făcându-l să solicite și să obțină azil în Republica Moldova încă din anul 2013, iar situația catastrofală din Aleppo neurmând a fi probată, deoarece nu există nici un buletin de știri în care să nu fie relatări din orașul său natal, în fiecare reportaj vorbindu-se despre persoane civile, copii, femei care au de suferit, atât în Aleppo, cât și în toată Siria.

A invocat că un alt motiv de solicitare a azilului este numele pe care îl poartă „Hafez”, el fiind rudă cu Amin Ali Hafez, fost președinte al Siriei. În anul 2011 un văr de-al său, Wael Al Hafez, care face parte din Mișcarea Populară pentru Schimbarea Siriei, a pledat public împotriva guvernării siriene și după aceasta majoritatea rudelor sale au fost nevoite să părăsească Siria, în acest sens prezentând pârâtului o listă cu numele a 45 de rude ce purtau numele Hafez, decedate în condiții suspecte.

A indicat că cererea sa de azil întrunește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat invocând faptul că dânsul este medic și imediat ce va apărea pe teritoriul Siriei, riscă să fie înrolat în armata guvernamentală sau în grupările rebele, iar în cazul opunerii înrolării riscă să fie omorât.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.219/10/SDAI din 12 octombrie 2016 cu privire la respingerea cererii de azil cu obligarea la recunoașterea statutului de refugiat în Republica Moldova.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 22 decembrie 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova (f.d.29).

Prin hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Hafez Ahmad Omar a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 25 aprilie 2017, Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat că Hafez Ahmad Omar s-a adresat Biroului Migrație și Azil al MAI cu cerere de azil, indicând că din cauza opiniilor sale politice, nu se poate întoarce în țara sa de origine Siria.

La 12 octombrie 2016 Biroul Migrație și Azil al MAI a adoptat decizia nr. 219/16/DAI prin care a respins cererea de azil depusă de Hafez Ahmad Omar, din motivul neîndeplinirii de către ultimul a condițiilor necesare pentru acordarea azilului (f.d.7-16).

Colegiul instanței de apel a remarcat că la materialele cauzei este anexat avizul Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, conform căruia, apelantul-reclamant Hafez Ahmad Omar prezintă pericol pentru securitatea și

ordinea publică a Republicii Moldova, or, conform art. 20 alin. (1) lit. d) din Legea privind azilul în Republica Moldova, un străin este exclus de la acordarea protecției umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

Instanța de apel a reținut că refuzul în acordarea protecției umanitare, nu îl plasează în ilegalitate pe Hafez Ahmad Omar cu privire la șederea sa pe teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat de pârât, care a declarat în fața instanței de apel că decizia adoptată nu conduce la expulzarea din țară a apelantului.

În astfel de circumstanțe, Colegiul instanței de apel a concluzionat că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii este justă, deoarece nu s-a întrunit nici unul din temeiurile stabilite la art. 26 alin. (1) lit.a) -c) din Legea contenciosului administrativ, pentru a fi posibilă anularea în tot sau în parte a actului administrativ contestat.

La data de 25 iulie 2018, Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât instanța de apel, cât și prima instanță la judecarea cauzei au aplicat eronat normele de drept material și procedural și au interpretat în mod eronat legea, nu au ținut cont de totalitatea circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei și au ignorat argumentele apelantului și ca urmare au interpretat legea în favoarea intimatului, încălcând astfel drepturile și libertățile fundamentale a cetățeanului străin.

La data de 03 octombrie 2018, Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la data de 26 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 25 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu, în raport cu materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu.

În conformitate cu art. 270, 431, 433 lit. a), 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Hafez Ahmad Omar, reprezentat de avocatul Anatolie Hotineanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru